

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

2003. máj.–jún.

VIII/3. szám

Ára: 175,- Ft

Ludbreg – Szent Vér ereklye

Eucharistia

Babits Mihály

Az Úr nem ment el, itt maradt.

Őbelőle táplálkozunk.

Óh különös, szent nagy titok!

Az Istent esszük, mint az őt

törzsek borzongó lagzikon

ették-itták királyaik

húsát-vérét, hogy óriás

halott királyok ereje

szállna mellükbe – de a mi

királyunk, Krisztus, nem halott!

A mi királyunk eleven!

A gyenge bárány nem totem.

A Megváltó nem törzsvezér:

Ereje több, ereje más:

ő óriásibb óriás!

ki két karjával általér

minden családot s törzseket.

Egyik karja az Igazság,

másik karja a Szeretet...

Mit ér nekünk a Test, a Vér,

ha szellemében szellemünk

nem részes és úgy vesszük Őt

magunkhoz, mint ama vadak

a tetemet vagy totemet?

Áradj belénk hát, óh örök

igazság és szent szeretet!

Oldozd meg a bilincseket

amikkel törzs és vér leköt,

hogyan szellem és ne hús tegyen

magyarrá, s nőjünk ég felé,

testvér-népek közt, mint a fák,

kiket mennyből táplál a Nap.

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczi István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Newman-Szunyogh: Titkosértelmű rózsza	1
Barsi Balázs: A „kegyelemmel teljes” Mária üdvtörténeti szerepe	2
Török József: Anyák napjára	4
Dsida Jenő: Édesanyám keze	5
II. János Pál pápa: Jézushoz Máriával	6
A biztos út	7
Török József: Szent László	8
Nagy Szent Leo pápa: Szent Péter ünnepére	9
Török József: Biztatás az idén szentelődőknek	11
Pünkösöd	12
Kovács Ervin: szent Szívének gondolata	14
Oldalmazó kéz	15
Mária kegyhelyek	
Ludbreg, a Szent Vér kegyhelye	16
Montserrat	16
Szőkefalva	17
Béke Királynője üzeneteiből	18
Rózsafüzér	
Eperjes Károly: A rózsafüzér felépítése	20

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában

Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:

Montserrat – kegyeszobor

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány

bankszámlaszáma: K&H Bank

10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

Titkosértelmű rózsza

Ami a rózsza a virágok között, az Mária Isten gyermekei és a szent lelkek között. Csak Isten kegyelme által jelentek meg ezen a mi szegény, sivár földünkön a szentségnek és kellemnek virágai, amelyek egyébként arculatával nem egyeztethetők össze. A kegyelem teljessége teremtette meg a Királynőt, a titkosértelmű rózsát. A titokzatos, a misztikus rendszerint rejtettet is jelent. Kérdés: Mária mennyivel volt rejtettebb, mint a többi szentek? Mit jelent ez a különleges cím? Ez vezet el a harmadik okhoz, amiért hihetünk abban, hogy rövid nyugalom után a Legszentebb Szűz föltámadt és a mennybe vitetett: Hol van az ő teste, ha nem véttetet föl a mennybe? Hogyan maradhatott volna teljesen rejtetben? Miért nem hallunk semmit az ő sírjáról, hogy itt vagy ott van? Miért nem zárandokolnak oda? Miért nincsenek ereklyéi, mint a többi szenteknek? A halottak nyugvóhelyét, különösen a kedves és tiszteletben álló elköltözöttüket mindig, a krisztusi hit első idejében is szentnek tartották és tiszteletben részesítették. Szent Péter beszél Dávid sírjáról, mint általában ismert és tisztelt helyről, habár több, mint ezer évvel előbb halt meg. Keresztelő Szent Jánost tisztelettel temették el és Márk általánosan ismertnek tudja nyugvóhelyét. Az Urat a keresztről való levétel után új sírba helyezték, és az első krisztusi hívők minden felől jöttek, hogy ezt a szent helyet lássák, mint ahogy az máig is az egész világnak zárandokhelye. Mikor elmúlt az üldözések ideje, a szenteknek, Szent István vértanúinak, Szent Márknak, Szent Barnabásnak, Szent Péternek, Szent Pálnak és a többi apostolnak és mártíroknak földi maradványait még jobban tisztelték. A nagy városokba vitték azokat, és egyes részeit az egész földkerekség templomaiba osztották szét. A szentek testének tisztelete és értékelése kezdettől fogva kiáltó jellemvonása volt az Anyaszentegyháznak. Annál inkább elvárhatnók, hogy Isten Anyjának sírját és csontjait megőrizték és tisztelték volna, ha azok egyáltalán megletek volna. A keresztények nyilvánvalóan kezdettől fogva tudták, hogy ő feltámadt és fölvéttetett a mennyországba; ezért nem tudunk arról, hogy valaha, akár hamisított relikviák is, feltűntek volna. Mindenesetre nem lehet elképzelni, hogy a hívők, akik olyan gondossággal őrizték a szentek és mártírok ereklyéit, a legdrágább kincseket, az Istenanyának testét, az ő szent kezeit és lábait, egészen elhanyagolták volna. – Azért nevezzük őt misztikus rózsának is, mert testi szemeink elől egészen elrejtve, testével és lelkével e földről a mennybe ment fel.

Newman-Szunyogh: A Szűzanya hónapja

A „kegyelemmel teljes” Mária üdvtörténeti szerepe

fr. Barsi Balázs, O.F.M.

Szent Lukács evangéliumának első fejezete hatalmas, egyre szélesedő ellentétre épül, amely egy pillanatban hirtelen felfordul. Miközben Jézus felsőbbrendűségét mutatja be ilyen módon Keresztelő Jánossal szemben, hatalmas fénybe kerül Jézus anyja, Mária. Zakariás és Erzsébet papi családból valók és idősek. Mindez méltóságukat hangsúlyozza.

Mária árva lány, itt nem említi Lukács Mária őseit.

Zakariásról és Erzsébetről Lukács hosszú dicséretet zeng: „Mindketten igazak voltak Isten előtt. Szentül éltek az Úr parancsai és rendelkezései szerint.”

Máriáról egyetlen dicsérő szót sem ír (mert majd maga Isten, az angyal által jelenti ki Mária páratlan szentségét, amikor „kegyelemmel teljes”-nek nevezi).

Zakariás fölmege („fölmenni” mindig Isten világát jelzi) Jeruzsálembe.

Mária lent van Názáretben, ebben az eldugott kis városkában.

Zakariás a templom szentélyébe megy. Mária „profán” helyen, kicsi otthonában tartózkodik.

Ez a szembeállító párhuzam azonban hirtelen megfordul, hiszen Zakariás ment fel oda, ahol a nép hite szerint mindig is ott áll Gábrriel arkangyal; Máriához viszont maga az Örökkévaló küldi el angyalát. Micsoda kontraszt! Mintha már hallanánk Jézus szavát, amelyet a szamariai asszonynak mondott: „Hidd el nekem, asszony, elérkezik az óra, mikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben nem fogják imádni az Atyát... igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát” (Jn 4,21.23).

Mária maga lett a szentek szentje, ahol Isten személyes dicsősége (az ő örökkévaló Fia) megkezdi emberi életét.

Az angyal idézi Szofoniás prófétát, ahol ezt olvassuk: „Örülj, Sion leánya,... leszáll hasadba Jahve a te szabadítód,... ne félj!”

A héber nyelv szerint a városnak nem központja van, hanem hasa. Jeruzsálem közepébe (Jeruzsálem itt Sion leánya) fog tehát leszállni maga Jahve. Ezért mondja Lukács evangéliumában szó szerint (a görögben) az angyal, hogy „hasadban fogansz” (nem pedig méhedben).

A Szentlélek, aki az igazi szerzője az evangéliumoknak, kinyilatkoztatja, hogy Mária az igazi Sion leánya, ő az igazi Jeruzsálem, akibe leszáll maga az Isten. Ő a szentek szentje, ő az élő és mozgó frigyháza.

Mondott-e ennél többet, nagyobbat mariológus a Szent Szűzről és üdvösségtörténeti szerepéről? Össze-vissza beszélnek Máriáról, de ilyen hatalmas ténnyt, ilyen fönséges egyszerűséggel csak a Szentlélek tud mondani.

Mária ádventje a legsajátosabb, legédesebb advent. Benne, a gyermekét kilenc hónapon át váró édesanya lelkületében sűrűsödik az Ábahámtól kezdődő üdvösségtörténet, és mivel Ábrahám a pogányságból választatott, az egész emberiség sóvárgása a Megváltó után.

*Úgy szerette Isten ezt a vilgot,
hogy Egyszülött Fiát adta érte.
Amikor sötétség borult a mindenségre,
csillagot gyűjtött a csillagtalan égen.
Őrök szeretettel kiválasztotta Máriát,
hogy édesanyja legyen szerelmes Fiának.
Azóta nem rémít a közelgő éjszaka minket,
a sötétség rémeitől nem kell félnünk.
Az erős Asszony Szülöttje győzött, Juda törzséből,
az éjszaka közepén mint győztes tért vissza.
Örülj és örvendezz, Boldogasszony, Mária,
mert rád ragyogott föltámadt Fiad világossága.
Egyedül a te hited világolt a Kálvária éjszakájában.
Egyedül a te hited várta Krisztus föltámadását,
csak te reméltél a fényben a halál sötét árnyai között.
Boldog vagy Mária, mert hinni tudtál,
amikor a hit kialudt a földön.*

*Te vagy a mindenség aranymécsese,
Te vagy a fürgeteges viharok éjszakáján a reménysugár,
mely Isten házának ablakából haza hívogat.
Te vagy az Asszony, ki meggyújtottad a szombati fényt a földön.
Lágy fényt, szelíd sugárt hoztál a vakok szemének,
napba öltözött Úrnő, lábad alatt a Hold,
csillagkoszorús Asszony, ki győzött az Óskígyó fölött.
A csillagos égbolt a te oltalmazó palástod,
a nyáresti szellő anyai simogatásod.
Földünk égbenyúló világos szirtje,
érintetlen hegycsúcs, büntelenség tiszta földje.
Isten arcának anyai mosolygása,
Szentlélek érzékeny ezüsthárfája.
Téged köszöntünk, esthajnal csillag.
Hozzád menekülünk szorongattatásainkban, Jézus édesanyja.
Téged választott ki Isten, hogy elküldhesse Fiát a földre.
Köszöntünk, megtestesülésnek szent öle.*

*Veled dicsőítjük a kiapadhatatlan fényesség forrását:
az Atya és a Fiú és a Lélek Szent Háromságát.
Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és Szentlélek Istennek,
miképpen kezdetben vala, most és mindenkor
és mindörökkön örökké. Ámen.*

Anyák napjára

Esztergom érsekei, a magyar prímások közül soknak kijutott a nemzet megbecsülése, néhánynak a külhoni ismertség, egynek pedig a XX. század dereka táján a világhírnév. Szomorú események következtében, ez igaz, hiszen bebörtönöztetés, életfogytiglani fegyházra ítéltetés volt az oka Mindszenty József világszerte ismertté válásának. Teteme 1991-ben hazatérhetett az esztergomi bazilikába, oda, ahol 46 évvel korábban, 1945. októberében érseki székfoglalója volt.

Talán egyedül neki jutott az esztergomi érsekek között osztályrészül – és a májusi anyák napján ezért kell rá gondolni –, hogy szülőfalujából édesanyja elkísérte. A hivatalos székfoglalón, az első sorban az előkelőségek között ott ült fekete fejkendő édesanyja, hallgatva azt a történelmi méretű beszédet, amely a katolikusokon túl minden magyarhoz szólt, határokon belül és az utódállamok területén, meg Európában, és a két Amerikában, bárhová is vetette őket a „sors keze”.

Mindszenty József ily módon megadva a tiszteletet saját édesanyjának, valójában minden magyar édesanyát részesített megbecsülésben, erősítette azok önbecsülését, mert számára az anyai hivatás volt a keresztény értékrend kiváltságos megtestesítője és bővizű, el nem apadó forrása. Ma már kevesen tudják, hogy Mindszenty József kispapként fogott az édesanyatéma gyűjtéséhez, amiből dolgozat, majd háromszor kiadott, folyamatosan bővített könyv született, melynek címe: Az édesanya. Az 1990-ben reprint kiadást megért könyv előszava így kezdődik: „Az édesanyáról már sokan írtak. Különb tollak, mint az enyém. De talán néhány gondolat, amit leírni érdemes volt és megszívélni jó lesz, akad ebben a könyvben is. Csodálom az édesanyai lelket; csodálni, szeretni... Prohászka olvasgatása mellett a szívem tanított meg rá. Csodálom a gyenge nemnek hatalmas erejét az édesanyai erényekben, amelyeket ott látok ragyogni a történelem lapjain és amelyek éppúgy alakították és alakítják a történelmet, mint a nagy férfiak.”

Manapság, amikor az egyéni szabadság szószólói minden nemesre, szépre a művészi és szólásszabadság mögé bújva sárt dobálnak; a nagy bíboros egyszerű de igaz gondolataival illő köszönteni a legnemesebb hivatást elfogadókat, az édesanyákat.

Török József

Édesanyám keze

Dsida Jenő

A legáldottabb kéz a földön,
a te kezed jó Anyám
Rettentő semmi mélyén álltam
Közelgő létem hajnalán;
A te két kezed volt a mentőm
s a fényes földre helyezett...
Add ide, – csak egy pillanatra, –
Hadd csókolom meg kezedet!

Ez a kéz áldja, szenteli meg
A napnak étkét, italát
Ez a kéz vállalt életére
Gyilkos robotban rabigát,
Ez tette értünk nappalokká
A nyugodalmi perceket...
Add ide, – csak egy pillanatra, –
Hadd csókolom meg kezedet!

Hányszor ügyelt rám ágyam mellett,
Ha éjsötétbe dőlt a föld,
Hányszor csordult a bánat könnye,
Amit szememről letörölt,
Hányszor ölelt a szent kebelre,
Mely csupa, csupa szeretet! –
Add ide, – csak egy pillanatra, –
Hadd csókolom meg kezedet!

Ha megkondult az est harangja
Keresztvetésre tanított,
Felmutatott a csillagokra,
Úgy magyarázta: ki van ott;
Vasárnaponként kora reggel
A kis templomba vezetett...
Add ide, – csak egy pillanatra, –
Hadd csókolom meg kezedet!

Lábam alól, ha néha néha
El is tévedt az igaz út,

Ujjaid rögtön megmutatták:
Látod a vétek szörnyű rút! –
Ne hidd Anyám, ne hidd hogy egykor
Feledni bírnám ezeket!...
Add ide, – csak egy pillanatra, –
Hadd csókolom meg kezedet!

Oh, hogy így drága két kezeddel
Soká vezess még, adja ég;
Ha csókot merek adni rája
Tudjam, hogy lelkem tiszta még.
Tudtam, hogy egy más, szebb hazában
A szent jövődő nem veszett! –
Add ide, – csak egy pillanatra, –
Hadd csókolom meg kezedet!

A legáldottabb kéz a földön
a te két kezed, jó Anyám!
Mindenki áldja közeledben:
Hát én hogy is ne áldanám?!
Tudom megáldja Istenünk is,
Az örök Jóság s Szeretet! -
Némán, nagy, forró áhitattal,
Csókolom meg a kezedet!

Jézushoz, Máriával

„Respice stellam, voca Mariam!” Nézd a csillagot, hívd Máriát! A „hajnali szép csillag”, az „új hajnal” anyai segítségével erősödjön tovább lelkünk legmélyén az a meggyőződés, hogy Jézus Krisztus az út, az igazság és az élet. Egyedül Ő ad értelmet az emberiség történelmének.

Legyen a Szűzanya most és mindörökre csillagotok és védelmetek. Szeressétek őt, az anyát, Krisztus Anyját és a mi égi édesanyánkat. Szent Jakab apostol tegyen benneteket hűséges tanúkká: tanúivá a bocsánatnak, a békének, az irgalomnak. Legyetek a szeretet és jóság szilárd alapjaira építő tanúk; akik türelmetlenül várják az Úr eljövetelét.

Anyja minden embernek, boldogságos Szűz Mária, tanítsd nekünk ki-mondani: Ámen.

II. János Pál pápa, (Compostella, 1989. aug. 20.)

Szentatyánkat, II. János Pál pápát ezzel a fiatalokhoz szóló szavaival köszöntjük 83. születésnapja alkalmából!

Bízunk kedves olvasóinkat, hogy a világ „zajának” erősödése közben minél többször imádkozunk Szentatyánkért. Esetleg böjt felajánlásokkal kísérve támogatjuk őt, az értünk vállalt nehéz keresztjének hordozásában.

A biztos út

Eljöttem az égből, hogy kijelöljem számotokra azt az utat, amit meg kell tenetek ebben a században, hogy elnyerjétek a békét, hogy kijelöljem a megtérés útját és *az Úrhoz való visszatérés útját az imádság és a bűnbánat által.*

Eljöttem az égből, hogy nektek adjam Szeplőtelen Szívemet mint menedéket, amelyben elrejtőzhettek, és megmutassam a biztos utat, mely a megmenekülés és a béke Istenéhez vezet.

A biztos utat ezekben az időkben, amikor sok más út is mutatkozik, könnyebbek, melyeken sokan járnak, amelyek azonban nem biztonságosak és nem vezetnek az üdvösség Istenével és az isteni irgalmasság Atyjával való találkozáshoz.

A biztos utat, mely a Fiam, Jézus Evangéliumában lévő teljes igazság befogadására vezet benneteket.

Ezen az úton, amelyen én jártam, az igazság ragyogása vonz titeket és mélyrehatóan átalakít a kegyelem, mely meghozza életetekben a szentség isteni illatát.

Így váltok a megélt Evangélium világító példaképeivé és Krisztus bátor tanúivá, aki magához vonz benneteket, hogy kövessétek Őt isteni Szavának mindennapi megvalósításában.

A biztos út, amely rávezet, hogy lemondjatok a bűn és a gonoszság minden formájáról és kézzelfoghatóan megtapasztaljátok a szeretet és a tisztaság kegyelmét.

A materializmusba és a hedonizmusba, az élvezetek és a tisztátalanság elkeseredett hajszolásába merült pogány világban, amelyben éltek, ti a szentség és a tisztaság, az érzékek megtagadásának és a bűnbánatnak fényét árasztjátok és így mindenkinek felkínáljátok a segítséget, amelyet Szeplőtelen Szívem ad nektek, hogy Istennel, a ti Megváltótokkal és Üdvözítőökkel való életközösségre jussatok.

A biztos út, mely szeretetközösségre vezet, testvérré tesz azzal a kötelességgel, amely egyesít titeket mint ugyanannak az egy Atyának fiait, akiket

ugyanaz a Fiú váltott meg és ugyanaz a Szentlélek szentelt meg és ugyan-
annak az egyetlen Anyának fiaivá tett benneteket.

Szeplőtelen Szívem különösen ezekben az időkben válik *biztos úttá*, amely közösségre, kölcsönös megértésre, az önzés és minden fajta megosztottság visszautasítására vezet benneteket, hogy így végül megvalósulhas-
son az új parancsolat, amit Fiam, Jézus adott nektek: „Úgy szeressétek egy-
mást, ahogyan én szerettelek titeket!” (Jn 13,34)

Míg ma a Máriás Papi Mozgalom nagy cönákulumát tartjátok ezen a vidéken, ahonnan a világ minden tájára eljutott, és megemlékeztek első jelenésemről, mely Fatimában történt, ahol a Mozgalom megszületett, újból szeretném felkínálni nektek Szeplőtelen Szívemet mint menedéketeket és Istenhez vezető biztos utakat.

Ez a biztos út, mely titeket a megmenekülés és a béke Istenéhez, az igazság és szentség Istenéhez, a közösség és az egység Istenéhez vezet.

Ezen a biztos úton járjatok velem mindannyian bizalomban és biztos reményben, boldog várakozásban Isten legnagyobb diadalára, mely Szeplőtelen Szívemnek a világban aratott diadalával együtt következik be.

Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, 1996. május 13.,
az első fatimai jelenés évfordulóján

Szent László

Vajon a fegyverforgatásban fiatalon híressé vált László kiérdemelte, vagy inkább kikényszerítette királlyá választását? – merül föl a kérdés teljes joggal. László a harcot és a küzdelmet nem öncélúan, kalandvágyból kedvelte, hiszen már bihari dukátussága alatt elsősorban az ország védelmében fogott fegyvert, és Salamon ellen kényszerből támadt. Ezt igazolja a Nyitrán töltött idő is, amikor László Pozsony várát ellenőrizte, Salamont katonailag semlegesítve Géza uralkodásához békét teremtett. Salamont nem ellenségnek, hanem lovagi ellenfélnek tekintette, és az is megtörtént, hogy az egymással szembenállók, Salamon és László lovagi tornát vívtak, ami minden szembenállás ellenére egymás kölcsönös becsülését jelentette.

Az új királynak, Lászlónak már a külseje is azt sugallta, hogy uralkodásra termett. „Természeti adottságaiban pedig az isteni irgalom különös kegyelme a kiválóság kiváltságával a közönséges emberi értékek fölé emelte. Mert erős volt a keze, tetszetős a külseje, s miként az oroszlánnak, hatalmas lába-keze, óriási a termete, a többi ember közül vállal kimagaslott: így árasztotta el az adományok teljessége, s ez már testileg is méltóvá nyilvánította a királyi koronára.” A legenda másik változata szerint a hős

király a mondabeli Trója utolsó királyához, Priamoszhoz hasonlított. Ez a leírás nem üres szépen szólás a középkori szerzőnél, hanem azt – minden irodalmi ihletés ellenére – László meggyerő, tiszteletet gerjesztő, uralkodói termete, nemes arckifejezése ihlette. A franciaöldi Saint Gilles-monor hazánkba jött szerzetese joggal nyilatkozhatott Lászlóról úgy, hogy *elegantissimus rex*.

A külső kiválóság mellett a belső kiválóságnak is birtokában volt. Ezt bizonyította már hercegsége alatt; s királyként Salamonnal szemben tovább folytatta a megbékélés politikáját. Kivárta a kedvező pillanatot, amikor ellenfele Pozsony várát önként feladta, a hatalmon viszont az országért érzett felelőssége tudatában nem volt hajlandó vele osztozni. Salamon hamar föllázadt a türelmes László ellen, aki jogosan záratta őt a visegrádi várba. Azonban megbocsátott és megfogadta a bökénysomlyói apáca, Karitas tanácsát: 1083-ban István király szentté avatásakor szabadon engedte Salamont. László ekkorra már oly mértékben megszilárdította az ország helyzetét, hogy nem kellett félnie az idegenbe, előbb a németekhez, majd a moldvai besenyőkhöz távozott Salamontól.

Ez a szilárd kezű, magabiztos, bölcs kormányzás az első pillanattól kezdve nagy körültekintésben mutatkozott meg, s erre legjobb példa a koronához fűződő kapcsolata. „Mikor ugyanis tetszésén múltott, hogy a királyi méltóságot isteni végzésből magának tulajdonítsa, nem igyekezett sem felkenetni, sem királlyá koronáztatni magát: a királyi jelvényeket tisztelettel maga előtt vitetve nem azért töltötte be a királyi méltóság feladatát, hogy az első legyen, hanem hogy hasznos legyen.” Alázatosság? Önmérséklet? Mindkettő ott rejtőzött Lászlóban, s már ez az egyetlen tény elegendő volt arra, hogy kortársait figyelmeztesse: a királyi hatalom fölött ott van az Égi Király, Isten hatalma! László, bár király, mégis alattvaló, döntései, tettei az isteni törvényekhez igazodtak.

(Török József: A magyar föld szentjei)

Szent Péter ünnepére

Péter vallomása és kitiűntetése

Ujjongjunk az Űrban, kedveseim, és örüljünk lelki vígsággal, mert az Atya Isten egyszülött Fia, a mi Urunk Jézus Krisztus szándéka és istensége titkainak velünk való közlésére városunkat tüntette ki az apostoli rend első emberével, Szent Péterrel, akinek mai ünnepe, dicsőséges vértanúságának napja (június 29.), különös dicsősége az egész világnak. E

dicsőséget, kedveseim, ama vallomásnak köszöni, amelyet az Atya Isten sugalmazott apostoli szívének, amely felülmúlja az emberi vélekedés bizonytalanságát, amely olyan szilárd, mint a szikla, melyet misem rendít meg. – Amint az evangélium elbeszéli, az Úr minden apostolt megkérdezett, mit tartanak róla az emberek. És annyiban közös a feleletük, amennyiben a emberi értelem vélekedését fejtik ki. Mikor azonban a tanítványok véleményét kérdi, az az első az Úr megvallásában, aki az első az apostoli méltóságban. Neki, mikor így felelt: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia”, Jézus azt mondta: „Boldog vagy Simon, Jónás fia! mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én Atyám, ki mennyekben van”. (Mt 16,16–17). Mintha csak azt mondta volna: azért vagy boldog, mivel Atyám tanított; s ezért nem is lettél földi vélekedés áldozata, hanem égi sugallat világosított fel, hiszen sem a test, sem a vér, hanem az én Atyám jelentett ki neked engem. „És én mondom neked...” azaz: amint Atyám kinyilvánította neked istenségemet, így nyilvánítom én ki neked a te kitüntetésedet. „Te Péter vagy”, mintha mondaná: bár én vagyok a rendíthetetlen szikla, én vagyok a szegletkő, mégis te is szikla vagy, mert az én erőm megerősít, hogy amik hatalmamnál fogva az enyéim, a bennük való részesedés következtében közösek legyenek.

Mit ruházott rá Krisztus? „Erre a kősziklára fogom építeni egyházamat, és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta.” (Mt 16,16.) Erre az örökké tartó erősségre építem a templomot, és Egyháznak égbetörő fensége az ember hitének keménységén emelkedik fel. E megvalláson nem lesz úrrá a pokol, nem veri béklyóba a halál. Ez a hang ugyanis az élet hangja, s akik ezt hangoztatják, azokat az égbe viszi; akik pedig tagadják, azokat a pokolba juttatja. Ezért mondja Szent Péternek: „Neked adom a mennyek országa kulcsait. És amit megkötsz a földön, meg lesz kötve a mennyekben is, és amit feloldasz a földön, fel lesz oldva a mennyekben is” (Mt 16,19). Átszállott ugyan a többi apostolokra is e hatalom, de nem hiába bízta egyre, amit a többivel is akart közölni. Azért bízta e hatalmat külön Péterre, mert az Egyház összes vezetői elé Péter alakját helyezte. Megmarad hát Péter kiváltsága, bárhol hoznak ítéletet az ő méltányosságával. Sem túlságos szigorúság, sem engedékenység nincs abban, hogy semmi sincs megkötve vagy megoldva, hacsak Péter meg nem kötötte vagy meg nem oldotta.

Csak az ő hitéért imádkozott az Úr és a hit erősségét adta neki. Az egész Egyház fejévé tette. Közeledvén az Úr szenvedése, amely meg fogja rázni tanítványai állhatatosságát, így szólt: „Simon, Simon! Íme a sátán kikért titeket magának, hogy megrostáljon, mint a búzát; de én könyörögtem érted, hogy

meg ne fogyatkozzék hited, és te egykoron megtérvén, megerősítsd testvéreidet” (Lk 22,31–32.). Közös veszély volt az apostolok számára a félelemtől való megkísértés veszélye, s az isteni védelemre egyformán rászorultak, mert az ördög mindnyájukat megkívánta kísérteni, le akarta győzni. Mégis Péterre van az Úrnak különös gondja, Péter hitéért könyörög, mintha csak a többiek helyzete biztosabb lenne, ha a vezért az ellenség le nem győzi. Péterben tehát mindnyájuk erőssége növekedik, és az isteni kegyelem segítsége úgy működik benne, hogy a szilárdság, amelyet Krisztus Péternek ad, Péter által a többi apostolokra is átszáll. Az Úr feltámadása után, a kulcsok átadása után, misztikus jelentőséggel háromszor mondta Szent Péternek, miután az háromszor vallotta meg örök szeretetét: „Legeltesd juhaimat” (Jn 21,17). És kétségkívül ezt teszi ma is: a jó pásztor végrehajtja az Úr parancsát, erősít minket buzdításával, nem szűnik meg értünk imádkozni, hogy semmi kísértés erőt ne vegyen rajtunk. Ha pedig jóságos gondját, amint hinnünk kell, az Isten minden népére kiterjeszti, mennyivel inkább segítségünkre van nekünk, fiainak, hiszen boldog szunnyadásának szent ravatalán abban a testben pihen köztünk, amelyben itt vezérkedett. Mikor tehát látjuk, hogy ily nagy menedéket rendelt nekünk az Isten, örvendezzünk jogos örömmel vezérünk érdemei és méltósága miatt, és adjunk hálát örök Királyunknak, Üdvözítőnknek, az Úr Jézus Krisztusnak, hogy ekkora hatalmat adott a Egyház fejének az ő dicsőségére és örökkön örökké. Amen.

Nagy Szent Leó pápa beszéde

Biztatás az idén szentelődőknek

Június folyamán, mint más években is, számos fiatalember áll teológiai tanulmányai befejeztével a főpásztora elé azzal a kéréssel, hogy szentelje őt áldozópappá. A püspök nem kéreti magát, hiszen várják a hívek a papot és a szemináriumban eltöltött öt-hat év alatt az előljárók a jelöltet megismerték és az ifjú kérését ők is támogatják. Elérkezik az ünnepi nap, amikor a püspök apostolutódi kézrátételével fölszenteli áldozópappá a diakónust. Az újmisézés pap pedig boldog örömmel mutatja be első szentmiséit szűkebb-tágabb pátriájában.

A következő magánlevél-részlet egy tavaly szentelődött fiatal pap tollából származik, s tanúbizonysága annak, hogy a mai fiatal papok éppen olyan lelkesek, mint voltak az előző nemzedékek, éppúgy átélik az oltár misztériumát, mint elődeik. E néhány sor tanúságtétel a krisztusi papság mellett, biztatás a szentelendőknek, hogy nincsenek egyedül az evangéliumi úton. Ugyanakkor e néhány sor ajándék azoknak a híveknek, akik

papi hivatásokért imádkoznak: íme, imádságuk nem hiábavaló, ma is támadnak papi hivatások. Remélhetőleg ez további imádságra biztatja őket. Mert *a papi hivatások imádságból születnek, abban érlelődnek, abból táplálkoznak*. Nem óriásplakátos hirdetésekkel lehet fiatalokat toborozni a papság soraiba (amint ezzel nyugaton próbálkoznak), hanem imádsággal, papi hivatásokért följajánlott áldozatokkal, szenvedésekkel.

Akkor most következzen a levélrészlet:

„Első papi Ádventembe léptem a mai nappal. Ugyan még tanulmányaim lekötnek, időm nagyobbik részét a tanulmány tölti ki, ám a zsolozsmaimádság, a szentmisék, az utcák hangulata is naponkint beljebb segítenek a várakozás misztériumába. Ahogy a misében formálom a szavakat ajkammal, mint rügyek tavasszal a fákon, nyílnak meg a szent szövegek számomra, ami csodálatos érzés. Minden nap találkozni a Legszentebbel az oltáron – hogy ez lehetséges nekem, aki ennyi s ilyen vagyok, és nem több – a csodálat, az öröm, a szent borzongás és tisztulni akarás vegyes érzéseit kelti bennem. Örülök, hogy pap vagyok és szent pap szeretnék lenni. – Rosner Zsolt újmiséis”

Török József

Pünkösöd

„Mikor érkezett Pünkösöd napja, mindannyian együtt voltak ugyanazon a helyen és hirtelen zaj támadt az égből” (Csel 2,1–2). Mi volt a pünkösdi ünnep? Mikor a gabona már kaszára érett, mikor a termést be kellett takarítani, akkor ünnepelték. Ez volt az előkép, lásd most már a valóságot is. Mikor érkezett az ideje, hogy az igehirdetés kaszáját felvegyék, mikor a megérett gabonát be kellett takarítani, a Szentlélek mint éles sarló megérkezett. Emlékezzél Krisztus szavaira: „Emeljétek fel szemeteket és lássátok a szántóföldeket, mert már fehérek az aratásra” (Ján 4,35); majd másutt ezt olvassuk: „Az aratnivaló ugyan sok, de a munkás kevés” (Luk 10,2). Tehát először elküldte az éles kaszát a aratóhoz. Krisztus learatta a vetések zsengejét, mikor magára vette emberi természetünket, ezért nevezi a lelkek meggyógyítását aratásnak. Midőn érkezett a pünkösöd napja – olvassuk –, tehát nem előbb történt, hanem pünkösöd napján. Ünnepen kellett ennek is történnie, hogy akik jelen voltak Krisztus keresztre feszítésén, lássák ezt is. És zaj támadt az égből. Miért nem történt mindez érzékelhető jelek nélkül? Mert mikor mindez történt, még akkor is azt mondták az apostolokról, tele vannak édes borral. Mit mondtak volna még akkor, ha nem ilyen külső jelek kíséretében történt volna? Nem is egyszerű bűgás

volt az, hanem égből származó. És mivel hirtelen jött, felrázott mindenkit. Betölti az egész házat. A Szentlélek nagy erejéről beszél itt. Figyelj csak! Mindnyájukat összegyűjtötte oda, hogy jelen legyenek, higgyenek és méltónak mutakozzanak.

„Majd pedig szétoszló nyelvek jelentek meg nekik, olyanok, mint a tűz, és leereszkedtek mindegyikükre” (Csel 2,3). Találón van ott a *mint* szó, hogy a Szentlélekről valami érzékelhetőt ne gondoljunk. Olyan volt, mint a tűz, olyan, mint a szél. De nem volt egyszerűen a levegőn keresztüljövő szél. Mikor Keresztelő Szent Jánosnak fel kellett ismernie a Szentlelket, mint galamb Krisztus feje fölé ereszkedett (Mk 1,10; Luk 3,22; Jn 1,32), most, mikor egész tömeget kellett megtéríteni, mint tűz jött el. Leereszkedett mindegyikükre, vagyis ott maradt, megpihent mindegyikük fölött.

Följük szállott le csak, a tizenkettő fölé, vagy a többiek fölé is? Mind a százhusz ember fölé. Péter sem ok nélkül hozta fel a próféta jövendölését: „Aztán pedig kiöntöm lelkemet minden emberre és prófétálni fognak fiaitok és leányaitok; álmokat álmodnak véneitek és látomásokat látnak ifjaitok” (Joel 2,28).

Nem azért jött, hogy elveszítsen, hanem hogy betöltsön kegyelemmel, azért jött Szentlélekkel és tűz alakjában, így folytatja ugyanis: „Ekkor mindnyájan beteltek Szentlélekkel s beszélni kezdtek különféle nyelveken, amint a Szentlélek megadta nekik, hogy szóljanak.” (Csel 2,4). Ez az új és nem közönséges jel volt az első, amit kaptak. Leereszkedtek mindegyikükre. Tehát annak a feje fölé is, akit nem választottak meg apostolnak és most már nem szomorkodik, hogy nem választották meg, mint Mátyást. Beteltek Szentlélekkel. Nemcsak kaptak kegyelmet, hanem be is teltek vele. S beszélni kezdtek különböző nyelveken. Nem mondaná, hogy mindnyájan részesedtek ebben a ajándékban, akik jelen voltak, különben az apostolokat nem említené együtt a többivel. Ahol ugyanis az apostolok csak egyedül voltak jelen, külön megemlíti a Szentírás, akkor itt főképpen megemlítette volna.

Kísérd csak figyelemmel, hogy mikor állhatatosak voltak az imádságban, amikor a szeretet közösségét megtartották, akkor jött el a Szentlélek. Mikor azt mondja, mint a tűz, emlékezetünkbe idéz egy másik szentírási jelenetet. Mint tűz jelent meg Isten a csipkebokornál is. Amiképp a Szentlélek adta nekik, hogy szóljanak. Mert szavaik olyanok voltak, mint a bölcsek aranymondásai.

(Pénzes-Barát: Az egyházatyák szentbeszédeiből VI.)

Szent Szívének gondolata

Kovács Ervin

Az első keresztény évezred hitének gyümölcse azok az üdvtörténeti ünnepek, amelyek az Úr Jézus, vagy Szűz Mária életének egy-egy jelentős eseményét idézik fel. A második évezredben viszont számos áhítat-ünnep született, amelynek tárgya nem esemény, hanem hitigazság. A Pünkösöd utáni időszakban három ilyen ünnepet is ültünk. Miután a karácsonyi és húsvéti ünnepekörben megünnepeljük a megtestesülés és a megváltás titkát, hálát adunk a Szentháromságnak minden ajándékért a Pünkösöd utáni vasárnapon. A rákövetkező csütörtökön (vasárnapon) a kenyér színe alatt köztünk maradt Jézust köszöntjük, hiszen az Oltáriszentségben minden idők hívei számára elérhetővé válnak a megváltás gyümölcsei. Végül az utána következő pénteken betekintést nyerünk minden isteni kegyelem és adomány forrásába: a megtestesült Fiúisten Szívébe.

Az isteni Ige megtestesülésének egyik folyománya, hogy az Istenember emberi természetét is imádás illeti meg. Jézus Krisztusban ugyanis oly elválaszthatatlanul egyesült az istenség az emberséggel, hogy ez utóbbit is felmagasztalta a Mindenható. Tehát emberi teste is imáandó, hiszen az emberré lett Fiúisten teste. A középkorban kezdtek arra következtetni, hogy ha imáandó az egész test, akkor imádás illeti meg az egyes részeket is. Különösen a legnemesebb és jelképeket hordozó testrészek kapcsolatán fejlődött ki gazdag kultusz: szív, vér, arc, sebek. Ezek közül a szív ősidők óta minden kultúrában a szeretet jelképe. Az Ószövetségben ezen kívül az emberi személység központja, ahonnét még a gondolatai, döntései is kiindulnak. Már a középkorban is számos misztikus lélek külön magánáhítatot fejlesztett ki Jézus Szíve iránt: Clairvauxi Szt. Bernát, Magdeburgi Szt. Mechtild, Nagy Szt. Gertrúd, Szt. Bonaventúra, Sziénai Szt. Katalin és Bernardin.

Az újkorban először a reformáció, majd a rideg, szigorú Istentől rettegő janzenizmus eretneksége mért csapást a hívek lelki életére. Az áldozók száma is tragikusan megcsappant, hiszen méltatlanságának tudatában senki sem mert a félelmetes szentséghez közeledni. Ekkor történt, hogy a Paray le Monnialban lévő vizitációs kolostorban Alacoque Szt. Mária Margitnak megjelent az Úr Jézus, kezében tartva töviskoszorúval ékesített, szeretettől lángoló Szívét. Íme a Szív, amely úgy szerette az embereket, de azok csak tövisekkel válaszoltak. Ám a tövis okozta sebekből kicsorduló vér lemossa a bűnöket. Az isteni szeretet lángoló tüze fellobbantja a kihűlt, rideg közönyben megkövesedett emberi kőszíveket. Íme a jézusi stílusú „bosszú”: új gyó-

gyító erő, az élő vizek kegyelemforrása nyílik a bűnösök számára. Családi béke, megtérés, megújuló vallásos buzgóság lesz tisztelőinek osztályrésze. Aki pedig kilenc egymás után következő elsőpénteken meggyónik és megáldozik, vagyis visszatér a rendszeres szentségi élethez, életének döntő pillanatában, a halál óráján, Urával kiengesztelődve, lélekben megtisztulva és megerősödve lépheti át az örökkévalóság küszöbét. Nem hiába énekeljük a Jézus Szíve szentmise kezdőénekében: „Szent Szívének gondolata nemzedékről nemzedékre, hogy megmentse a haláltól lelküket, és éhínség idején táplálja őket”. Az ünnepi prefáció pedig így szól: „Ő csodálatos szeretetből életét áldozta, s a keresztfán magasba emelve odaadta önmagát értünk; majd vér és víz ömlött sebhelyéből, melyekkel Egyházát élteni, és mindenki vonzódjék az Üdvözítő feltárt Szívéhez, mindig örömmel merítve az élet vizéből, melyet az üdvösség forrása bőséggel áraszt.”

Oltalmazó kéz

Nagypapám komoly Jézus Szíve tisztelő volt. Nyomda vezetőjeként is nyíltan vállalta a Jézus Szíve tiszteletet. Még az ostrom tűzharcában is első pénteken elküszott a közeli kápolnába, hogy áldozhasson. Édesanyám is vele volt. Nagypapám nyomdájával történt meg az alábbi esemény, melyről naplójában a következő szavakkal számolt be.

„1944. július 2-án angol és amerikai nehézbombázó repülőgépek bombázták Budapestet. A hír hallatán vidékről hazasiettünk...

A látvány szörnyű volt! A ház kapuja előtt két 10 m átmérőjű bombatölcsér, a szomszédos Damjanich utcai ház három emeleten át lerombolva. A mi épületeinken az összes ablak betörve, ajtók kiszakítva. Egy gyújtó bomba eltalálta az épületet, de hála Istennek, az nem robbant fel...

Egy esztendő múlva a Vilma királynő út sarkán egy angol-amerikai repülőtiszt – térképpel a kezében – nézte és kérdezte, hogy hol volt itt egy térképnyomda. Egy ismerősöm azt válaszolta, hogy itt, két házzal beljebb van egy nyomda. A tiszt közölte, hogy az nem lehet! Ez a párbeszéd néhányszor megismétlődött, mire az ismerősöm már dühösen megkérdezte, hogy hát miért nem lehet? A tiszt rövid válasza az volt: mert azt a nyomdát mi tavaly július 2-án lebombáztuk!

Ezek után megértettem, hogy miért csapott be a közvetlen környezetünkben 16 db bomba, de arra is ráeszméltem, hogy Jézus Szíve ígérete is beteljesedett: „megáldom a házat, melyben Szívem képét kifüggesztik és tisztelik”. Egy oltalmazó kéz védte a házunkat.”

Jánossy Gábor

Mária-kegyhelyek

Ludbreg, a Szent Vér horvátországi kegyhelye

A későközépkori vallásosság különösen szép vonása volt a buzgó Oltáriszentség-tisztelet, amelyet számos, a Szent Vér vagy a vérző ostya csodájával kapcsolatos zarándokhely is előmozdított. Magyarországon a leghíresebb bátai ereklye mellett számon tartották a garamszentbenedeki, kassai, esztergomi, győri és vasvári kultuszhelyeket is. Ezek azonban a török időkben, illetve a reformáció hatására egytől-egyik elenyésztek, szemben a máig virágzó horvátországi Ludbreg kegyhelyével, amely a magyar határtól harminc kilométerre, a Dráva mentén található. A Szent Vér-ereklye története 1411-ig nyúlik vissza, amikor egy, az átlényegülés hittikében kételkedő pap misézés közben észrevette, hogy a kehelybe öntött bor vérré változott. A pap annyira megrémült, hogy a kehelyt elrejtette a kápolna falába, s csak halálos ágyán fedte fel a csodát. 1512-ben a Szentszék kivizsgáltatta az ügyet, s megerősítésként búcsú kiváltságban részesítette a kegyhelyet. A Szent Vért előbb a Batthyány-család várában őrizték, majd 1721-ben Batthyány-Strattmann Eleonóra grófnő díszes ereklyetartót készített a számára, amelyet a városka plébániatemplomában helyeztek el. A mai napig számos imameghallgatás történt itt, ezeket a folyamatosan vezetett mirákulumos könyvben jegyezték fel. 1739-ben a horvát országgyűlés fogadalmából épült fel a Szent Vér-kápolna és a kálvária.

Az évszázadok során nemcsak horvátok, hanem Somogy és Zala megye magyar katolikusai is áhitattal zarándokoltak el Ludbregbe. A szépen gondozott kegyhely az utóbbi években is fejlődött, legutóbb impozáns szabadtéri misézőhelyet alakítottak ki. Jó lenne, ha a magyar zarándokok újra felfedeznék az Oltáriszentség e különleges kultuszhelyét, s a közeli magyar papság bevonásával a rendszeres magyar búcsújárás is újjáéledne. Gárdonyi Máté

Montserrat

Barcelónától nyugati irányban 60 km-re található Montsalvat hegyvidéke, ahol az a bencés monostor és hatalmas bazilika áll, amely Montserrat híres Mária-szobrát őrzi. Ősi legenda szerint, amikor az iszlám hitű mórok 717-ben Barcelonát ostromolták, a Szent Justus-templom papjai mentették ki

ide, a hegyek közé azt a kegyszobrot, amely ma is nagy tiszteletnek örvend. A hegyekben elrejtett Máriára, akinek ölében a Gyermeke trónol, pásztorok találtak rá 880-ban, s nagy örvendezések közepette akarták visszaszállítani eredeti helyére, Barcelonába. Ám az igavonó jószág hiába rángatta a kötőféket-kötőszárat, nem bírta megmozdítani a hihetetlenül súlyossá vált szobrot. Barcelona grófja, Sifredo el Velloso a helyszínen építtetett templomot a szobor védelmére. A XI. században szerzetesek telepedtek meg, és fogadták az egyre sűrűbb rajokban érkező zarándokokat. A kettős szobor arcainak, kezeinek barna árnyalata miatt Moreneta (Barnácska) becenévvel illették az egyszerű hívek. Loyolai Szent Ignác megtérése jeleként 1522-ben e szentélyben tette fel az oltárra katonai páncélját és fegyvereit. A montserrati Szűzanya pedig elfogadta a felajánlást és segítette Ignácnak Jézus Társasága megszervezésében. E szent hely a katalánok nemzeti szentélye. A katalán püspökségek védőszentje a montserrati Szűzanya. Ma több a katalán papi hívás, mint a spanyol. Nem véletlenül, hanem a katalánok lelkes Mária-tisztelete következtében.

Török József

Örömmel értesítjük kedves olvasóinkat, hogy a Minden Népek Asszonyától Ida Peerdeman-on keresztül kapott üzenetek természetfeletti eredetét Jozef Maira Punt, Harlam-Amszterdam püspöke, 2002. június 8-án egy imatálalkozón elismerte.

Ennek öröme, külföldi adományként mellékeljük a Minden Népek Asszonya szentképet. Minél többen, akár naponta imádkozzuk a rajta szereplő, Szentlélekhez szóló imát, a hitbeli egységet kérve minden nép számára.

Szókefalva – 2003. február 22.

(tizenötödik nyilvános jelenés és üzenet)

Szűzanya: Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Rózsika: Mindörökké! Ámen.

Felajánlom az összes zarándokokat, papokat, nehézségeikkel, problémáikkal együtt, és az egész Földgömböt, azokat az engesztelőket is, akik ma nem tudtak jelen lenni. Tudom, hogy Te sok kegyelmet hozol, a Te Szent Fiadtól. Tudom, hogy ezeket Te szétosztod.

A Szűzanya elfogadott mindnyájunkat.

Szűzanya: Drága gyermekeim, köszönöm, hogy elfogadtátok hívásomat ezen a lányomon keresztül.

Drága gyermekeim, kérlek, könyörgök hozzátok, hogy imádkozzatok a békéért. Nagy veszélyben van a béke. Segítsetek engem és Szent Fia-

mat, a bűjtőkkel, imáitokkal és áldozatvállalásaitokkal. Nagy figyelemzetetések várnak rátok. Ne féljete, én veletek vagyok és mindnyájótokat betakarlak védőpalástommal. De tartsátok meg üzeneteimet.

Drága gyermekeim, keressétek az Én Szent Fiamat az Oltáriszentségben. Eljött az az idő, amikor éjjel-nappal kell imádkozni. Jöjjetek drága gyermekeim e helyre, ahol sok kegyelmet kaptok. Ne féljete semmitől, mert a sátán nem tud ártani, ha föl vagytok fegyverkezve az imádság fegyverével.

Jönni fogok újra ez év június 17-én.

Rózsika: A Szűzanya hangja eleinte boldog volt, örömes, utána lassan-lassan szomorúvá vált, a világban történő események miatt. És ugyanezért volt a Látnoknő mai szenvedése is. A Szűzanya adta az Ő különleges anyai áldását minden zarándokra és a Miatyánk imádkozása közben eltávozott.

A Szűzanya február 22-én, Szent Péter apostol ünnepén látogatott el Szőkefalvára.

A Szűzanya az ifjúságot 2003. május 17-én engesztelésre és szentségimádásra hívja a szőkefalvi római katolikus templomba. Az engesztelés és szentségimádás 10.00 órától 22.00 óráig kerül megtartásra, amelyre a római Katolikus Plébánia a környező országokból, így Magyarországról is vár ifjúsági zarándokcsoportot.

A magyar ifjúsági zarándokcsoportba jelentkezni lehet Kemenes Gábor atya 06/26-389-817 telefonszámán (Nagykovácsi Plébánia, üzenetrögzítő). Az engesztelést és szentségimádást a szőkefalvi plébános atya szervezi. (A június 17-i jelenésre a zarándokcsoportot szintén Kemenes Gábor atya szervezi.)

Béke Királynője üzeneteiből

Öt fegyver a szentséghez vezető úton a sátán ellen:

- imádság
- bűjt
- Biblia
- szentgyónás
- Eucharisztia

Az imádságról, a Szűzanya szavai alapján:

„Gyermekek, azért van olyan nagy szükségem az imádságotokra, mert ez az egyetlen eszköz az emberi nem megmentésére.” (1987. júl. 30.)

Az imádsággal elnyerjük a Szentlelket. A Szentlélek birtoklása keresztény életünk célja. Szűz Mária is mondja:

„Az a fontos, hogy imádkozzatok a Szentlélekhez, hogy leszálljon rátok. Ha az ember a Szentlelket birtokolja, mindene megvan.” (1983. okt. 21.)

A Szent Szűz más imádságokat is ajánl, nemcsak Szentlélek-hívó imákat, de minden imádság célja a Szentlélek megszerzése.

„Amikor a Szentlélek leszáll a földre, minden kitisztul, minden átalakul.” (1983. dec.)...

A második fegyver a böjt. A Szűzanya ezt mondja:

„A böjt feledésbe merült a katolikus egyházban századunk utolsó negyedében.” (1984. máj.)

Medjugorje a böjt újjászületésének a helye. A böjt jóvátesz és megtisztít. A Szent Szűz szigorú böjtöt javasol kenyéren és vízen szerdánként és péntekenként. Csak a betegek vannak fölmentve alóla. Adjuk át a szót Mirjának: „A böjt rendkívül fontos. Hinni, imádkozni és böjtölni kell. Tegyük mindezt egy időben. Reménységgel kell böjtölni, abban a tudatban, hogy nagyon értékes. *Az imádság és a böjt természeti törvényeket alakíthat át. A kettőt mindig össze kell kötni egymással.*” A böjt térséget teremt bennünk, ahol Isten cselekedhet majd. Hallgassuk csak Ivant: „A szívünk gyakran túlságosan tele van, a böjttel kiüresítjük, hogy befogadhassuk Istent.” A böjt alázatosság, a szegényhez hasonlónak tesz...

„Drága gyermekeim, ma arra hívlak titeket, hogy kezdjétek szívből böjtölni... Kérem az egyházközséget, hogy böjtöljenek hálából, mivel Isten megengedte nekem, hogy ilyen sokáig közöttetek maradjak. Drága gyermekeim, imádkozzatok és böjtöljétek szívből!” (1984. szept. 20.)

A böjt olyan áldozat, amit nem kötelességből, hanem szeretettel és szívből kell elfogadnunk...

„Ha nincs elegendő erőtok kenyéren és vízen böjtölni, más dolgokról is lemondhattok. Nagyon jó lenne lemondani a televízióról, mert egyegy adás szórakozottá tesz benneteket és képtelenek vagytok imádkozni. Lemondhattok az alkoholoról, a cigarettáról és más élvezetről. Ti magatok is tudjátok, mit kell tennetek.” (1981. dec. 8.)

(A Mennyország hangja, Nyolc Boldogság Katolikus Közösség, 1997.)

A Szűzanya Szőkefalván is eleinte szerdán és pénteken kérte a böjtöt kenyéren és vízen. Később már három napon kéri ezt: „Tartsatok böjtöt kenyéren és vízen, hétfőn, szerdán és pénteken. Imádkozzatok naponta három rózsafüzért és a keresztutat; gyónjatok és áldozatok minél gyakrabban, és olvassatok minden nap egy részt a Szentírásból és próbáljatok aznap aszerint élni...” (2000. márc. 8.); „Böjtöljétek kenyéren és vízen: hétfőn, szerdán és pénteken. Gyónjatok és áldozatok minél gyakrabban! Legyetek irgalmasak!...” (2001. febr. 11.)

A szerkesztő

A r ó z s a f ü z é r

A rózsafüzér évében, a Szűzanya hónapjában (május) a következőkben közre adjuk Eperjes Károly, színművész gondolatait a rózsafüzér felépítéséről.

A szerkesztő

Zarándoklásunk útravalója

Ó Uram!

Múltamat irgalmadra,
Jelenemet szeretetedre,
Jövőmet gondviselésedre bízom.

Szent Pio Atya

Bevezetőben néhány szó a Medjugorjei Szűzanya kéréséről.

Az elnehezült világban úgy tudunk a jóságos Istennel legjobban együttműködni a világ üdvösségéért, ha hiteles keresztényként:

1. naponta részt veszünk a Szentmisén és Szentáldozáshoz járulunk,

2. naponta elmélkedünk a Bibliából,
3. naponta elmondjuk a teljes (mindhárom) rózsafüzért,
4. hetente szerdán és pénteken böjtölünk (ha lehet kenyéren és vízen, betegeknek, öregeknek, kismamáknak, nehéz helyzetben levőknek ... ez az erős böjt nem javallott), és
5. hetente Szentgyónáshoz járulunk. (Lourdes-ban havi Szentgyónást kér a Szűzanya, de most már hetit.) Elgondolkoztató! Ezt kéri a Mama!

Megdöbbenve olvastam a Keresztény Élet egyik számában pár évvel ezelőtt, hogy a Szentatya, II. János Pál pápa is szintén heti gyónó, és minden nap mindhárom rózsafüzért elmondja, pedig talán nála több feladata nincs a világon halandónak. Ha az Egyház feje az Égi Édesanyánk követője, akkor én miért ne legyek?

Ezért e lelki programba bekapcsolódó, gyarló, napi megtérőként a következő örömről számolhatok be. Rózsafüzérünk a tökéletes teológia, tehát annak imádkozása nem hogy bolondság, hanem nagyon is üdvös.

Mint színész egy jó tanártól azt tanultam, hogy aki nem csak *szaki*, hanem *művész* szeretne lenni (és művész nem csak a színész lehet, hanem a tanár, a munkás, az orvos, az autószerelő, a pap, az anya, az apa, a gyermek...), annak két alapművet illik elsajátítania, és ha e két alapmű meg- illetve összeérett benne, azt kötelessége tovább adni testvéreinek (evangelizálni).

Ez a két alapmű:

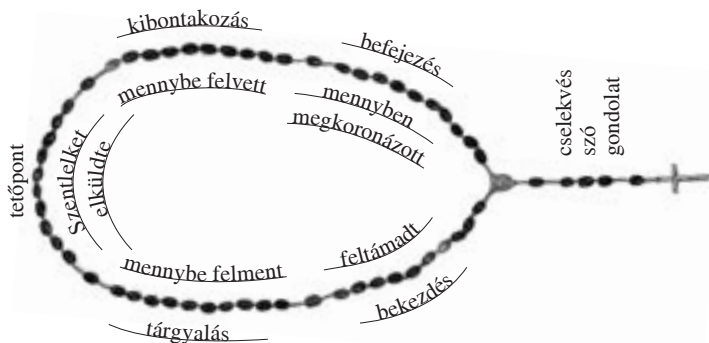
a Biblia (a tökéletes morál), és

Arisztótelesz Poetica-ja (az építő bölcsélet).

Ugyanis nincs olyan élethelyzet, amelyre ne lenne jó megoldás a Bibliában, és annak morális központjában, a Tízparancsolatban (a szeretet törvényében). És hogy ezt hogy kell működtetni, azt a Poetica summájából, receptjéből ismerjük meg: a „kit – mit”, „miért”, „hogyan” hármas egységéből. (Egyébként ismereteim szerint ez Aquinói Szent Tamás lényegi tanítása.) Tehát a hit és a ráció harmóniáján keresztül juthatunk el a *szaki* létből a „hivatástudó szaki”, vagyis a *művész* létbe. Így vándorutunkon **nem mindegy**, hogy **szakiként lődörgünk**, vagy **művészként zarándokolunk a teljesség felé**. Ebben nagy segítség nekünk a rózsafüzér, mert aki mindhárom rózsafüzért minden nap elimádkozza, az az üdvtörténetet elmélkedni át, és nem csak „babozgat”. Ezt a csodálatos imafüzért talán azért adta a Szűzanya a Szentlélek sugallatára az Egyháznak, mert akkor még kevesen

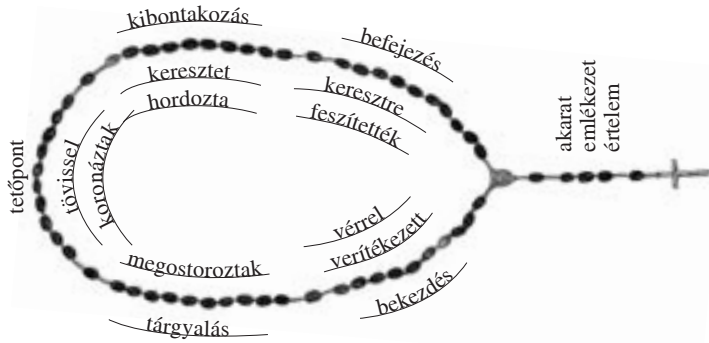
Dicsőséges olvasó

Pünkösdi ünnepkör
Hogyan? (megszenteződve)

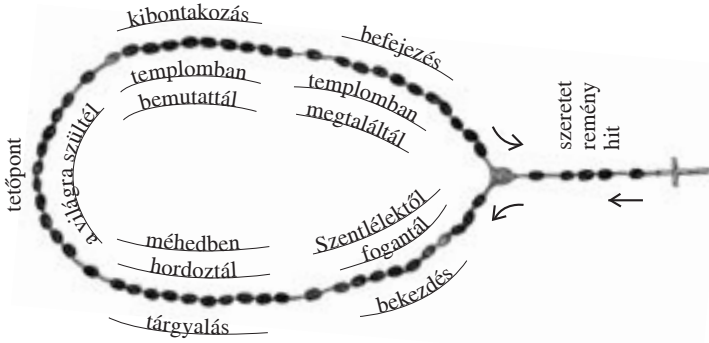
Fájdalmas olvasó

Húsvéti ünnepkör
Miért? (értünk)

Örvedetes olvasó

Karácsonyi ünnepkör
Kit? (Jézust)

tudtak írni – olvasni, és így a szentolvasó hatékony gyakorlati eszköz lehetett, és lehet most is az engesztelésben. Jóllehet az emberek most már többnyire tudnak olvasni, de hogy mit és hogyan, az már sokszor fájdalom a mai kusza, „új-pogány”, „neo-barbár” világban.

E bevezetés után ismerkedjünk meg a rózsafüzér szerkezetével.

Három „alap” rózsafüzért ismerünk, az örvendetest, a fájdalmast és a dicsőségest. E három rózsafüzér jobbára az egyházi év három kiemelkedő ünnepéhez: a karácsonyhoz, a húsvéthoz és a pünkösdhöz illeszkedik, és titkaiban erről elmélkedik. (A Szentatya újonnan ajánlott negyedik rózsafüzére, a világosság rózsafüzére, szervesen épül az örvendetes és a fájdalmas rózsafüzér közé.)

Mint látható, a klasszikus három rózsafüzér 15 tizedből áll, és mindhárom rózsafüzér kör rövid és fontos imaszakasszal indul.

Kezdjük az elején a kereszttel. Ez hitünk megvallása, a **Hiszekegy**.

Következő szem a **Miatyánk**, az Úr imája, központjában: az „*add meg nekünk a mindennapi kenyerünket ma*” kérésével.

Ezután következik a három bevezető **Üdvözlég**y.

Az örvendetes szentolvasóban az első Üdvözlég y titka: aki **hitünket** növelje, a második Üdvözlég y titka: aki **reményünket** erősítse, a harmadik Üdvözlég y titka: aki **szeretetünket** tökéletesítse. Ez a szentháromságos alap. Ezen nyugszik minden. Hiszen a hit, remény és szeretet olyan harmonikus egész, mint az Atya, a Fiú és a Szentlélek szentháromságos egysége.

Szülőhelyemen, Hegykőn (Fertő tó partja) és másutt is, például Szécsényben (Nógrád megye) a másik két rózsafüzér (fájdalmas- és dicsőséges-) bevezető három Üdvözlég yének titkai logikusan és harmonikusan mások, mint az egyetemesen ismert hit, remény és szeretet.

Így a fájdalmas rózsafüzér első Üdvözlég yének titka: aki **értelmünket** megvilágosítsa, a második Üdvözlég y titka: aki **emlékezetünket megerősítse**, és a harmadik Üdvözlég y titka: aki **akaratainkat** tökéletesítse.

A dicsőséges rózsafüzér első Üdvözlég yének titka: aki **gondolatainkat** irányítsa, a második Üdvözlég y titka: aki **szavainkat** vezérelje, a harmadik Üdvözlég y titka: aki **cselekedeteinket** kormányozza.

Talán mindenkinek feltűnt, hogy a hittől a cselekvésig terjedő kilenc titkok tökéletes utat ajánl: tehát nem elég **hinnünk**, hanem **reménykednünk** is kell, nem elég reménykednünk, de **szeretnünk** is kell, nem elég szeret-

nünk, de **elmélkednünk** is kell, nem elég elmélkedni, de **emlékeznünk** is kell, nem elég emlékeznünk, de **akarnunk** is kell, nem elég akarnunk, de **gondolattal, szóval és cselekedettel** meg is kell vallanunk az Istent, és *ne is mulasszuk el* megvallani Őt, mert egy középkori szerzetes filozófus szerint az Úr Jézussal való égi találkozásunkkor talán mulasztásainkról adhatunk számot a legnehezebben.

Most pedig lássuk a rózsafüzér teljes körének szerkezetét.

Amint látható, öt egységből, azaz öt tizedből áll egy teljes rózsafüzér kör. Talán nem véletlen, hogy felismerhetjük ez öt egységben (a korábbi tanulmányainkból ismert) a klasszikus görögöktől átvett drámai szerkezetet:

1. bekezdés – első titkok,
2. tárgyalás – második titkok,
3. tetőpont – harmadik titkok,
4. kibontakozás – negyedik titkok,
5. befejezés – ötödik titkok.

Gondoljuk végig a három olvasónál a különböző fázisokat.

Hát bolondság ez?

Azt is megfigyelhetjük, hogy

- az örvendetes rózsafüzér minden titka a „*kit*” kérdésre válaszol,
- a fájdalmas rózsafüzér minden titka a „*miért*” kérdésre válaszol,
- a dicsőséges rózsafüzér minden titka a „*hogyan*” kérdésre válaszol.

Ugye emlékszünk Arisztótelesz Poeticája kit – miért – hogyan hármas egységére, felépítésére?

Hát bolondság ez?

Visszatérve a három rózsafüzér szerkezetére: minden rózsafüzér tetőpontja a harmadik tized titka:

- az örvendetes rózsafüzérben az „akit te Szent Szűz a világra szültél”,
- a fájdalmas rózsafüzérben az „akit érettünk tövissel megkoronáztak”,
- a dicsőséges rózsafüzérben pedig az „aki nekünk a Szentlelket elküldte”.

Talán ebből is észrevettük, hogy az örvendetes rózsafüzér tetőpontja és középpontja a **Fiú**, a dicsőséges rózsafüzér tetőpontja és középpontja a **Szentlélek**.

De ki a központja és tetőpontja a fájdalmas rózsafüzérnek?

KRISZTUSKIRÁLY!

Hát bolondság ez?

Ha szabad megjegyeznem, a három rózsafüzér mértani középpontja, a három tetőpont közepe, a tetőpontok tetőpontja az **ISTENEMBER, KRISZTUS KIRÁLY.**

Talán ennek fényében az sem véletlen, hogy Szentatyánk „Világosság – rózsafüzérének” tetőpontjában (harmadik titok) az Isten Országának (királyságának) meghirdetése áll.

Tudjuk-e , hogy a Szűzanya Medjugorjében azt válaszolta a látnokok kérdésére, hogy a fájdalmas rózsafüzér harmadik tizede a kedvence, tehát a Szűzanya Krisztusra mutat.

Hát bolondság ez?

Talán az sem véletlen (hiszen véletlenek nincsenek), hogy a fájdalmas rózsafüzér titkai a Szentmise titkaira mutatnak.

A rózsafüzérek elején található három Üdvözlégy középső titka külön-külön harmonizál a hozzájuk tartozó rózsafüzér tetőpontjával: az öröndetes szentolvasóban **reményünk** a **Fiú**, a fájdalmas szentolvasóban **emlékezzünk Krisztus Királyra**, míg az öröndetes szentolvasóban **szóval is valljuk meg a Szentlélek** erejében az Istent.

Hát bolondság ez?

És ki volt az, aki teljes földi létében, hittől a cselekvésig, gondolattal, szóval, cselekedettel, és a jó el nem mulasztásával megvallotta az Istent? Mária, a Boldogságos Szűzanya, az Istenszülő Édesanya, mindannyiunk Mamája..., Bölcsesség Széke, az első élő tabernákulum.

És mi nem lehetünk élő tabernákulumok? De igen, ha megéljük az Úr imája (Mi Atyánk...) centrumának: az „add meg nekünk a mindennapi kenyerünket ma” óhajának és lehetőségének csodáját. Így válhatunk napi megtérővé Jézus, Mária szent nevében.

Egy olimpiai bajnok barátom egy alkalommal megkérdezte tőlem, hogy igaz-e a hír, hogy én is minden nap, mind a három rózsafüzért elimádkozom. Mondtam neki, hogy igen igaz, de miért kérdi? Válasza így hangzott. Édesapám súlyos haldokló beteg, és minden látogatásnál mi kapunk tőle erőt, de a rózsafüzér mindig a kezében van. Azt mondd meg, mi a jó ebben, és mi az értelme a rózsafüzér imádkozásának. (Zárójelben jegyzem meg: nem igaz, hogy a beteg nem tehet semmi jót. Ha szenvedését felajánlja az is ima! Láttam már boldog haldoklókat, mert ahogyan a Kis Hercegben olvashatjuk „igazán a szívével lát az ember”.)

Barátom kérésére elmondtam a rózsafüzér szerkezetét. Figyelmesen végig hallgatta és megértette, hiszen a következő kérdése logikus, pontos kérdés volt: miért kell a tizedekben egy Miatyánk után tíz Üdvözlégyet mondani, és miért nem elég csak egyet?

Nagyon meglepődtem kérdésén, mert ezen eladdig még nem elmélkedtem. A Szentlélek erejében kértem őrzőangyalainkat és védőszentjeinket, hogy jöjjenek segítségünkre e jó kérdés megértésében és megválaszolásában.

Nem tudom mennyi idő telt el, de meghökkenítő választ kaptam a szívemben. Rövid elmélkedés után (vizsgáljátok meg, amit kaptok...), ezt válaszolhattam: azért, mert aki minden nap mind a három rózsafüzért elimádkozza, az az üdvtörténetet elmélkedi át, Jézus csodálatos fogantatásától (örvendetes szentolvasó első tizede) megtestesülésén majd a megváltáson keresztül, a Szentlélek erejében az ember: Szűz Mária megdicsőüléséig (dicsőséges szentolvasó ötödik tizede), mégpedig minden titkot a *Tízparancsolat fényében* imádkozunk tíz Üdvözlégybe ölelve.

Barátom megértette: az **Isten emberré lett**, hogy a megváltás csodálatos műve által az **ember megistenülhessen**.

Istennek legyen hála!

Egyébként a klasszikus három rózsafüzér tizenöt tizedből, azaz 150 Üdvözlégyből áll, amely finom összefüggést sejtet az Ószövetség 150 zsol-tárával.

Tehát a teljes (a klasszikus három) rózsafüzér a Szentháromságos Egy Istent állítja Márián keresztül elmélkedésünk és életünk középpontjába. (Ezen állítás igaz a II. János Pál pápa által ajánlott „Világosság rózsafüzéré”-re is.)

A rózsafüzér hatékony eszköz a Szentmise titkainak megélésében. A leg-szentebb ima a Szentmise. Bármikor üdvös a rózsafüzér imádkozása, de nem a Szentmise alatt. Talán szabad egy köznapi sportos példával élni: ha a rózsafüzér üdvös *edzés*, akkor a Szentmise győztes *mérkőzés* lehet.

Ugye nem bolondság ez?!

Ó Mária,
Ki az új világ hajnala és az élő Anyja vagy,
Rád bízunk az élet ügyét.

II. János-Pál pápa

A Szentatya szándéka szerint a rózsafüzér imádkozása során az egyes titkokról igyekezzünk elmélkedni. A következő rövid elmélkedés az örendetes szentolvasó első titkáról szól:

Akit te, Szent Szűz a Szentlélektől fogantál

Gábrriel Arkangyal üdvözlétére Mária kimondja a **szent történelmi igent**.

Ám, ha ismerjük az ide vonatkozó evangéliumi részletet, szemlélődésünk során talán észre vehetjük, hogy Mária az angyali üdvözllet során **három választ** ad a hívásra.

Az első válasza egy csendes, halk sóhaj az Atyának. Mária meglepődik és megszeppen az angyal hívására. Az Atya alázatos, tiszta lánya.

Gábrriel ezt a csendes, gyönyörű választ elfogadja, és folytatja a meghívást. Sőt Mária fiának nevét is közli. Ekkor érkezünk el Mária második válaszához, mikor is rákérdez, hogy miként történik ez, hiszen férfit nem ismer. Ezzel a bölcs kérdéssel válaszol a Szentléleknek. Joga volt feltenni ezt a kérdést, hiszen ismerve az Írásokat tudta, és hittel várta amit Izajás megjövendölt, hogy Isten egyszülött Fia szűztől fogantat majd. Szűz Mária a jövendölést nem vonatkoztatta saját magára, de bízott benne, hogyha ez az angyal jó angyal, szintén ismernie kell a szűzi fogantatásról szóló jövendölést (vizsgáljátok meg, amit kaptok).

Tehát Máriának kötelessége volt megvizsgálni, hogy kegyelem-e ez az üdvözlet, vagy kísértés.

Ha az angyal „rossz angyal”, talán világias választ adott volna, mint például: „Mária, ezt mindenki így csinálja”. Jóllehet tudjuk, hogy mindenki így csinálhatja, de azt is tudjuk és hisszük, hogy egyedül az Istenszülő Anya nem tehet így, tehát a rossz, világias válasz helytelen lett volna.

De ha az angyal jó helyről érkezik, Mária bölcs kérdésére jól kell, hogy válaszoljon. Hiszen Mária arra kérdez rá, hogy ez bűn nélkül hogyan lehetséges, hiszen finom megfogalmazása szerint, szűzi állapotára utalva: férfit nem ismer. (Ezt a fogalmazást már Ábrahámnál is megtapasztalhattuk).

Máriának jogában állt „levizsgáztatni” az angyalt (Angyalok Királynéja), ezért a hírnök Gábrriel elfogadja ezt a csodálatos bölcs kérdést válaszként, és még külön jelet is ad Máriának (Erzsébet fogantatása). Mária ezután kimondja harmadik, teljes választát: **Íme az Úrnak szolgáló leánya vagyok, legyen nekem a te igéd szerint.**

Mint láthatjuk három választ adott, és a három együtt volt az egyetlen, tökéletes igen. Így mondott Mária **igent** a Fiúra.

Első válasza: szívében csendes sóhaj az **Atyának,**

második válasza: bölcs kérdése a **Szentléleknek,**

harmadik válasza a szív és agy harmóniájában (hit és ráció) egy kijelentő mondat a **Fiúnak.**

Ez a Szentháromságos Egy Istennek adott tökéletes válasz. Ezzel az igennel befogadta a földi létbe a Szentháromságos Egy Istent. Köszönet, és hála, és dicsőség az Úrnak.

Jó zarándoklást, boldog feltámadást, testvérek!

Eucharistia

Babits Mihály

Az Úr nem ment el, itt maradt.

Őbelőle táplálkozunk.

Óh különös, szent nagy titok!

Az Istent esszük, mint az ősz

törzsek borzongó lagzikon

ették-itták királyaik

húsát-vérét, hogy óriás

halott királyok ereje

*szállna mellükbe – de a mi
királyunk, Krisztus, nem halott!*

A mi királyunk eleven!

A gyenge bárány nem totem.

A Megváltó nem törzsvezér:

Ereje több, ereje más:

ő óriásibb óriás!

ki két karjával általér

minden családot s törzseket.

Egyik karja az Igazság,

másik karja a Szeretet...

Mit ér nekünk a Test, a Vér,

*ha szellemében szellemünk
nem részes és úgy vesszük Őt
magunkhoz, mint ama vadak
a tetemet vagy totemet?*

*Áradj belénk hát, óh örök
igazság és szent szeretet!*

*Oldozd meg a bilincseket
amikkel törzs és vér leköt,*

*hogy szellem és ne hús tegyen
magyarrá, s nőjünk ég felé,
testvér-népek közt, mint a fák,
kiket mennyből táplál a Nap.*

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Newman-Szunyogh: Titkosértelmű rózsza	1
Barsi Balázs: A „kegyelemmel teljes” Mária üdvtörténeti szerepe	2
Török József: Anyák napjára	4
Dsida Jenő: Édesanyám keze	5
II. János Pál pápa: Jézushoz Máriával	6
A biztos út	7
Török József: Szent László	8
Nagy Szent Leo pápa: Szent Péter ünnepére	9
Török József: Biztatás az idén szentelődőknek	11
Pünkösöd	12
Kovács Ervin: szent Szívének gondolata	14
Oltalmazó kéz	15
Mária kegyhelyek	
Ludbreg, a Szent Vér kegyhelye	16
Montserrat	16
Szőkefalva	17
Béke Királynője üzeneteiből	18
Rózsafüzér	
Eperjes Károly: A rózsafüzér felépítése	20

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában

Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:

Montserrat – kegyeszobor

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány

bankszámlaszáma: K&H Bank

10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243